

дось, коя бы му причинило твое-то разлученіе Никакова полза не сториха вси-те побужденія, понеже мома-та искаше да отиде въ едно сось отца своего. Нейни сестри ся возрадуваха понеже ѱ завивдаха за нейна та добродѣтель.

Торговецъ-атъ толко бѣ обладан отъ туга, що-то не му дохождаше на ума за сондука, кого бѣ наполнилъ сось злато, но като ся затвори въ стая-та гдѣ щеше да си легне, удиви ся като го найде при кревета си. Онъ стори намѣреніе да не объяви на свои-те дѣца че е преболѣрѣлъ, понеже дещери-те му щѣха да поискать абіе да ся вратять въ Града; онъ же имаше намѣреніе за да умре въ онова село. Но си повѣри тайна-та на Добра, коя му объяви, че въ негово-то отсутствіе двама благородни залюбиха сестри-те ѱ. Умоли убо отца своего да ги ужени: понеже бѣ толко блага, и ги прощаваше за укоренія-та, що ѱ струваха. Двѣ-те лукави натриха свои-те очы сось лукъ за да ся расплачять, когдато Добра трогна сось отца нхнаго. Но нейни братія плачаха истинно, подобно и оный торговецъ. Само Добра не искаше да умножи нхната